

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 09 0 K 041099 25 Kž 3
Sarajevo, 13.10.2025. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudija Hubjer Naide kao predsjednice vijeća, Dugonjić mr Božidarke i Begić Jasmine kao članica vijeća, uz sudjelovanje zapisničarke Roić Živane, u krivičnom predmetu protiv optuženog F.G., zbog krivičnog djela Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. u vezi sa članom 22. preuzetog Krivičnog zakona Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije, odlučujući o žalbi branitelja optuženog F.G., izjavljenoj protiv rješenja Kantonalnog suda u Sarajevu broj 09 0 K 041099 25 Kv 2 od 22.09.2025. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 13.10.2025. godine, donio je sljedeće:

R J E Š E N J E

Žalba branitelja optuženog F.G., izjavljena protiv rješenja Kantonalnog suda u Sarajevu broj 09 0 K 041099 25 Kv 2 od 22.09.2025. godine, odbija se kao neosnovana.

O b r a z l o ž e n j e

Rješenjem Kantonalnog suda u Sarajevu broj 09 0 K 041099 25 Kv 2 od 22.09.2025. godine, prema optuženom F.G. (u daljem tekstu: optuženi), protiv kojeg se vodi krivični postupak zbog krivičnog djela Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. u vezi sa članom 22. preuzetog Krivičnog zakona Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije (KZ SFRJ), određen je pritvor u trajanju od 2 (dva) mjeseca, koji se po tom rješenju računa od 29.08.2025. godine i može trajati do 29.10.2025. godine ili do druge odluke suda. Optuženom je pritvor određen zbog postojanja posebnih pritvorskih razloga propisanih u članu 146. stav 1. tačka a) Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (ZKP FBiH).

Protiv tog rješenja, žalbu je izjavio branitelj optuženog, advokat Ćato Meris iz Sarajeva (u daljem tekstu: branitelj), zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, uz prijedlog da se njegova žalba uvaži i optuženi pusti na slobodu ili, da se pobijano rješenje ukine i vrati prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje.

Ovaj sud je ispitao pobijano rješenje u granicama žalbenih navoda i po službenoj dužnosti u smislu člana 321., u vezi sa članom 338. ZKP FBiH, pa je odlučio kao u izreci iz sljedećih razloga:

Iako se u uvodu žalbe navodi da branitelj prvostepeno rješenje osporava zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, njome se zapravo osporava činjenično stanje utvrđeno u tom rješenju, pa će žalbeni navodi i razmatrati u okviru tog žalbenog osnova.

Branitelj žalbom ne osporava postojanje osnovane sumnje kao općeg uvjeta za pritvor prema optuženom, ali osporava postojanje posebnog pritvorskog osnova iz člana 146. stav 1. tačka a) ZKP FBiH.

Tako branitelj žalbom ukazuje da je optuženi, nakon smrti supruge, bio primoran da napusti adresu u mjestu S. i ode u B., na adresu na kojoj je i prijavljen u ulici S. broj, tj. u stambenu kuću svoje tetke koja živi u inostranstvu, ali da tu adresu povremeno napušta u kratkim intervalima, radi obavljanja građevinskih poslova. Dalje navodi da optuženi nikad ranije nije izbjegavao krivični postupak i da se redovno odazivao pozivima suda, niti mu je to sada bila namjera, ali da nikad nije primio poziv na adresi na kojoj boravi. Branitelj smatra da je sud „bio obavezan da utvrdi tačnu adresu optuženog i pokuša realizovati prinudno dovođenje optuženog sa njegove prave adrese“, pa tek potom da odredi pritvor, pa da u konkretnom slučaju sud nije iskoristio sve zakonske opcije koje mu stoje na raspolaganju radi osiguranja prisustva optuženog na glavnom pretresu. Također ukazuje da sud prihvata navode iz službene zabilješke sudske policije iz B u kojoj se navodi da optuženi ne živi na adresi već 20 godina, kao i navode iz službene zabilješke sudske policije iz Istočnog Sarajeva u kojoj se navodi da je optuženi sklon skitnji i alkoholu, ali da takvi navodi nisu potkrijepljeni nikakvim dokazima.

Ovi žalbeni navodi nisu osnovani.

Najprije, neprihvatljiv je žalbeni navod da sud „nije iskoristio sve zakonske opcije koje mu stoje na raspolaganju radi osiguranja prisustva optuženog na glavnom pretresu“, jer iz pobijanog rješenja jasno slijedi da je sud, nakon što se optuženi nije odazvao pozivu za glavni pretres, izdao naredbu sudskoj policiji za njegovo prinudno dovođenje sa adrese iz spisa (S.). Nakon što je utvrđeno (prema službenoj zabilješci sudske policije Istočno Sarajevo), da optuženi na toj adresi ne boravi, izvršene su daljnje provjere, pa je utvrđeno da optuženi ima prijavljenu adresu u Banjaluci u ulici S. broj ... (na koju i branitelj žalbom ukazuje), ali optuženi ni na toj adresi nije pronađen, nego je utvrđeno (prema službenoj zabilješci sudske policije Banjaluka), da ih je vlasnik kuće (T.E), obavijestio da je optuženi nekada bio podstanar na toj adresi, ali tu ne živi već 20 godina. Stoga je bez osnova žalbeni navod da je sud „bio obavezan da utvrdi tačnu adresu optuženog i pokuša realizovati prinudno dovođenje optuženog sa njegove prave adrese“, jer je sud u konkretnom slučaju upravo tako i postupio, pravilno primijenjujući odredbu člana 137. stav 2. ZKP FBiH koja nalaže sudu da vodi računa da se ne primjenjuje teža mjera ako se ista svrha može postići blažom mjerom.

Nadalje, prvostepeni sud je, i po ocjeni ovog suda, pravilno zaključio da je, temeljem prijedloga kantonalnog tužitelja, optuženom neophodno odrediti pritvor iz osnova člana 146. stav 1. tačka a), budući da naprijed navedene okolnosti ukazuju da se optuženi krije i na taj način izbjegava krivični postupak koji se vodi protiv njega, a takvi razlozi žalbom branitelja nisu osporeni, osim tvrdnjom da optuženi ne izbjegava dolazak pred sud, nego da je povremeno odsutan sa adrese u Banjaluci na kojoj je prijavljen radi građevinskih radova. Međutim, u prilog toj tvrdnji, branitelj nije priložio dokaze, pa se takvi žalbeni navodi, uslijed paušalnosti, nisu ni mogli ispitati. Isto tako, branitelj u žalbi ne nudi argumente zbog kojih smatra da sud nije trebao prihvatiti navode iz službenih zabilješki sudske policije o kojima je prethodno bilo riječi, odnosno, na koji način i kojim dokazima bi one trebale biti potkrijepljene, pa paušalan žalbeni

navod da te službene zabilješke nisu pokrijepljene dokazima, ne može dovesti u pitanje njihovu vjerodostojnost.

Iz navedenih razloga ovaj sud je na osnovu člana 337. stav 3. ZKP FBiH žalbu branitelja optuženog F.G. odbio kao neosnovanu i odlučio kao u izreci ovog rješenja.

Zapisničarka
Roić Živana, s.r.

Predsjednica vijeća
Hubjer Naida, s.r.